

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของไทยศึกษาเปรียบเทียบกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (Comparison of Individual income tax Between Thailand and Lao PDR.)
ชื่อผู้เขียน	นายสุริยัน รุนจันทรา (Mr.Souliyanh Rounchantha)
แผนกวิชา/คณะ	คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ศาสตราจารย์ วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ อาจารย์ ประภาศ คงเอียด
ปีการศึกษา	2550

บทคัดย่อ

การจัดเก็บภาษีของแต่ละประเทศจะมีความแตกต่างและความคล้ายกันนั้นขึ้นอยู่กับระบบการปกครองและกฎหมายภายในของแต่ละประเทศที่กำหนดออกมาเพื่อบังคับจัดเก็บจากประชาชนภายในชาติหรือไม่ใช่คนในชาติของตนแต่เข้าเงื่อนไขตามที่กฎหมายบัญญัติเอาไว้ ซึ่งการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาก็เป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งเพราะสามารถทำให้รัฐแต่ละรัฐมีรายได้เพื่อใช้จ่ายในส่วนของภาครัฐ

ในส่วนของการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของประเทศไทยตามประมวลรัษฎากร ได้มีการกำหนดให้มีการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากบุคคลที่มีเงินได้เกิดขึ้นจากสองหลักด้วยกัน คือ หลักแหล่งเงินได้จากในประเทศและหลักแหล่งเงินจากนอกประเทศโดยมีการจัดแยกออกเป็น 8 ประเภทใหญ่ด้วยกัน เช่น

เงินได้พึงประเมินตามประมวลรัษฎากร ม 40 (1) ได้แก่เงินได้จากค่าจ้างแรงงาน

เงินได้พึงประเมินตามประมวลรัษฎากร ม 40 (2) ได้แก่เงินได้เนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งที่ทำหรือจากการรับทำงานให้

เงินได้พึงประเมินตามประมวลรัษฎากร ม 40 (3) ได้แก่ค่าแห่งภูตวิสิทธิ์ ค่าลิขสิทธิ์ หรือสิทธิอย่างอื่น

เงินได้พึงประเมินตามประมวลรัษฎากร ม 40 (4) ได้แก่ดอกเบี้ยเงินฝากหรือเงินปันผลในส่วนแบ่งกำไร

เงินได้พึงประเมินตามประมวลรัษฎากร ม40 (5) ได้แก่การให้เช่าทรัพย์สิน การผลิตสัญญาเช่าซื้อทรัพย์สินและผลิตสัญญาซื้อขายเงินผ่อนซึ่งผู้ขายได้รับของคืน

เงินได้พึงประเมินตามประมวลรัษฎากร ม 40 (6) ได้แก่เงินได้จากวิชาชีพอิสระ

เงินได้พึงประเมินตามประมวลรัษฎากร ม 40 (7) ได้แก่เงินได้จากการรับเหมาซึ่งผู้รับเหมาลงทุนเอง

เงินได้พึงประเมินตามประมวลรัษฎากร ม 40 (8) ได้แก่เงินได้จากธุรกิจและการพาณิชย์... ฯลฯ นอกจากที่ไม่ได้ระบุไว้ใน ม 40 (1)-(7) นอกจากนั้นยังมีการแยกออกเป็นรายปลีกย่อยออกไปตามแต่ละประเภทของเงินได้นั้น ๆ

ส่วนการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของ สปป.ลาว ตามกฎหมายว่าด้วยส่วยสาอากร(กฎหมายภาษีอากร) ฉบับที่ 04/สพช ลงวันที่ 19 พฤษภาคม ค.ศ.2005 ซึ่งมีผลบังคับในปัจจุบันได้กำหนดให้มีการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากบุคคลที่มีเงินได้เกิดขึ้นจาก 2 หลักด้วยกัน คือ หลักแหล่งเงินได้ภายในประเทศ และหลักแหล่งเงินได้นอกประเทศซึ่งตามกฎหมายของ สปป.ลาวได้มีการแยกออกเป็น 4 ประเภทใหญ่ เช่น

รายได้จากเงินเดือนหรือค่าจ้างแรงงานทั่วไป

รายได้จากสังหาริมทรัพย์

รายได้จากอสังหาริมทรัพย์

รายได้จากลิขสิทธิ์ ทรัพย์สินทางปัญญา

แต่ตามกฎหมายของ สปป.ลาวไม่ได้มีการแยกเป็นรายปลีกย่อยออกไปอีก

ด้วยเหตุนี้ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงมุ่งศึกษาถึงหลักการจัดเก็บ การแบ่งประเภทเงินได้ การหักภาษี ณ ที่จ่าย ตลอดจนถึงวิธีการอื่น ๆ ที่กำหนดไว้ในกฎหมายของทั้งสองประเทศเพื่อเปรียบเทียบให้เห็นถึงความแตกต่างและความคล้ายคลึงกันของกฎหมายภาษีอากรทั้งสองประเทศ ทั้งนี้เพื่อพิจารณาในส่วนที่เป็นสาระสำคัญ และมีความจำเป็นสำหรับการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามกฎหมายทั้งสองประเทศ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้การจัดเก็บภาษีอากรเป็นไปตามหลักความชอบด้วยกฎหมาย และหลักความยินยอม ก่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้เสียภาษี เพื่อให้การจัดเก็บภาษีเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติไว้.